

אלא הרי בארכנו, שזה שם יראה העילונה כמו הפתחותה, וזה שגונב שם את היראה הפתחותה בפנגו, ולא היראה העילונה.

מה כתוב למללה? נפש כי תחטא. כמו שאמרנו, שהתורה וקדוש ברוך הוא פמהים עליו ואומרים, נפש כי תחטא וגוי, וכותב נפש כי תמעל מעל וגוי, או - נפש כי תשבע וגוי. אמר רבי יצחק, כתוב נפש, ולא רוח, ולא נשמה, ובכאן גוף (יח) ונפש, שנאמר והיה כי יחתא ואשם והшиб את הגולה. מי שרוצה לתקן את מעשיו, כמו שאמרנו להшиб. מי זה והшиб? אלא למי שיתמכו מעשים, כדי שישיב מעינות הימים למקומות להשכות את הניטעות, שהרי הוא גורם בחטאיהם למנוע מהם. ועל זה - והшиб את הגולה וגוי, כמו שנכתב.

רבי אבא היה יושב לפני רבי שמעון. נכנס רבי אלעזר בןנו. אמר רבי שמעון, כתוב (thalmim צ) צדיק בתמר יפרח וגוי. צדיק בתמר, מה זה בתמר? שהרי מכל האיןנות של העולם, אין מי שמתעכבר לפאר כמות תמר שעולה לשבעים שנים. מה הטעם בתמר? אלא אף על גב שהפה תוכם מעיד, החברים כלם אין רוצים לגלוות.

אבל צדיק בתמר יפרח, וזה נאמר על גלות בבל, שהרי לא שבה שכינה למקומה אלא לסוף שבעים שנה. זהו שכחוב (רימה צ) כי לפה מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתם. דבר ונוקבא לשבעין שנים. צדיק: דא קדשא בריך הוא, הדא הוא בתמר יפרח, שעלה זכר ונקבה לשבעים שנה. צדיק - זה הקדוש ברוך הוא, זהו שבחותם (thalmim יא) אמרו צדיק כי טוב.

שיי דחילו תפאה לקבלה, ולא דחילו עללה. מה כתיב לעילא, נפש כי תחטא. בדק אמרן, עלייה, ואמרי נפש כי תחטא וגוי. וכותב נפש כי תמעל מעל וגוי. או נפש כי תשבע וגוי. אמר רבי יצחק, נפש כתיב, ולא רוח, ולא נשמה. וקהא גופא (ס"א רוחה) ונפש. דכתיב, והיה כי יחתא ואשם והшиб את הגולה. מאן דבעי לתקנא עובדי, כמה דאמאן והшиб. מאן והшиб, אלא כמו דיתקן עובדי, בגין דיתיב מוביע מיא לאטריהו, לאשכח בטיען, דהא הוא גרים בחובוי לאתמנעא מניהו. ועל דא והшиб את הגולה וגוי. כמה דאתמר. (ע"ב). רבי אבא היה יתיב קמיה דרבנן שמעון, ועל רבי אלעזר בריה, אמר רבי שמעון, כתיב, (thalmim צב) צדיק בתמר יפרח וגוי. צדיק בתמר, מי כתמר. דהא מכל אילני עלמא לית דמתעכבר לאפרחה, כמו בתמר. דסליק לשבעין שניין. מי טעם בתמר. אלא אף על גב דקרא אסחד, חביריא כליהו לא בעו. **לגלאה.**

**אבל** צדיק בתמר יפרח, על גלוותא דבל, בתמר, הדא לא בתה שכינטא לאטריה, **אלא בסוף** שבעין שניין. הדא הוא דכתיב, (רימה טט) כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתם. וזה הוא צדיק בתמר יפרח, ונוקבא לשבעין שניין. צדיק: דא קדשא בריך הוא, הדא הוא בתמר (thalmim יא) כי צדיק יי' צדקות אהב. וכותב, (שמות ט) יי' הצדיק. וכותב, (ישעה ו) אמרו צדיק כי טוב.

כי צדיק ה' צדקות אהב. וכותב (שמותה ה') הצדיק. וכותב (ישעה ו) אמרו צדיק כי טוב.